

Passagerer, at man skal den lange Omvej, som det er med Banen. Jeg kan altsaa ikke se, at det er noget, der er Staten uvedkommende, og jeg kan ikke se andet, end at den højtærede Minister burde have sin Opmærksomhed henledt paa den Sag, da det dog vil vare adskillige Aar, inden f. Eks. Banegaardsforholdene blive ordnede og vi derigennem kunne faa nogen Lettelse med forskellige Afsendelser af Gods o. s. v. Det er jo heller ikke noget ukendt andetsteds, at Staten giver Tilskud til privat Dampskibsdrift, saaledes maatte det vel kunne lade sig gøre i dette Tilfælde, naar det behøvedes. Det er jo heller ikke nogen ny Tanke, idet jeg tror at vide, at der har været ført Forhandlinger med Staten angaaende Posternes Forsendelse ad denne Vej, saaledes at de kunne komme hurtigere frem. Jeg kunde meget ønske, at den højtærede Trafikminister vilde tage dette Spørgsmaal under Overvejelse, og at denne vilde gaa i en noget anden Retning end hans Udtalelser i Dag.

Naar jeg omtalte Spørgsmaalet om Bankgarantien og hele denne Sag, er det, fordi der efter mit Skøn her i vort Land for første Gang foreligger noget ret amerikansk, noget fra mit Synspunkt set ret modbydeligt, med Hensyn til hvilket man bør undersøge, hvorledes det er fremkommet, og hvis Gentagelse man bør søge at træffe Foranstaltninger imod. Det, der efter min Opfattelse er sket, er dette, at der er opstaaet et Profitjageri, en Spekulation, som har brudt sig lidet om, hvor-manges Velfærd det gik ud over, naar man blot naaede sit Formaal: At tjene de flest mulige Penge. Da jeg gik med til at vedtage at stille en Garanti var det, fordi jeg saa, at det var nødvendigt. Jeg er fuldstændig enig i den højtærede Finansministers Udtalelser om, at det var nødvendigt at gøre det for at forhindre større Ulykker, men det udelukker aldeles ikke, at Forholdene, som de ere, ere uhyggelige og bør undersøges paa det nøjeste, saaledes at man ser at finde Aarsagen og de forskellige Forhold, der have frembragt dem, ligesom man maa søge derigennem at finde Former, under hvilke man kan forhindre Gentagelser.

Jeg udtalte, da jeg havde Ordet om den Sag, en Formodning om, at der fra andre Banker kunde være stukket tvivlsomme Foretagender over paa en af Bankerne, nemlig Detailhandlerbanken. Jeg betegnede ikke denne som et uskyldigt Lam, men jeg udtalte en Formodning om det nævnte Forhold, og Ministeren udtalte ogsaa her

i Dag, at han har hørt Rygter derom, men at han ved ikke noget derom. Det forekommer mig ganske mærkeligt, at den højtærede Finansminister kommer her til Rigsdagen og ønsker, at Rigsdagen skal stille en Garanti, foretage et saa ekstraordinært Skridt som dette, uden at han har undersøgt disse Forhold. Trods det at han har hørt Rygter om, at noget saadant er sket, undersøger han det ikke og ved nu i dette Øjeblik ikke noget derom. Et saadant Forhold tænker jeg mig er fremkommet paa en noget lignende Maade, som naar en Gang imellem en Manufakturhandler har haft det Held eller den Ulykke, hvad man nu vil kalde det, at faa en lille Ildebrand. Saa sørger han for Brandudsalg, han averterer, at nu udsælges skadelidte Varer, og saa faar han solgt ud, men det sker ofte samtidig, at andre handlende, som han er i Forbindelse med, benytte Lejligheden til ved det samme Udsalg at faa solgt nogle af deres overgemte og usælgelige Varer. Noget lignende tænker jeg mig er sket ved denne Lejlighed. Det undrer mig, at Finansministeren, som har hørt nogle lignende Rygter i denne Sag, ikke har undersøgt det nøjere. Jeg fremsatte ikke alene Ønsket om en Kommission til at undersøge de mulige kriminelle Forhold ved denne Sag, men ogsaa Ønsket om en Kommission til at hindre Gentagelser, saaledes at man i en nær Fremtid kunde vente, at Lovgivningsmagten kom til at beskæftige sig med forebyggende Foranstaltninger mod, at noget lignende skete igen. Det syntes jeg, at den højtærede Minister gled udenom nede i det andet Ting og ligeledes her i Aften. Jeg kunde ønske at høre, om den højtærede Finansminister har i Sinde at fremkomme med Forslag herom, om han agter at fremsætte Forslag om en Aktielov eller en Banklov eller agter at nedsætte en Kommission til at fremskaffe noget saadant.

Jeg forespurgte dernæst den højtærede Finansminister om, hvor meget vi mulig kom til at betale, det kunde dog være rart at faa at vide; men det lader ikke til, at den højtærede Minister kan sige noget paa dette Tidspunkt. Saa faa vi vel vente til næste Aar og se, om vi saa kunne faa nogle Oplysninger herom. Jeg har, som sagt, fremsat dette Spørgsmaal, fordi det forekommer mig at være af Vigtighed, at man søger at gribe et saadant Onde straks, naar det viser sig.

Jeg rettede det Spørgsmaal til den højtærede Konseilspræsident, om vi kunde